

Andrzej Szymański (1931-2020)

Prof. dr hab. Andrzej Szymański był pracownikiem naszego Wydziału w latach 1965-1994, zaś kierownikiem Pracowni Chemii Plazmy (Zakład Dydaktyczny Chemii Fizycznej) w latach 1969-1994 (w 1991 roku do Pracowni Chemii Plazmy włączono Pracownię Diagnostyki Plazmy).

Należał do krajowych prekursorów badań plazmochemicznych, tj. wykorzystujących środowisko gazów poddanych wyładowaniom elektrycznym do realizacji różnorodnych procesów fizykochemicznych. Przez wiele lat wiodącym tematem tych badań była piroliza węglowodorów w kierunku acetyleny i sadzy, w późniejszym czasie rozszerzona o badania syntezy innych materiałów nieorganicznych.

Prof. Szymański był współautorem kilku monografii i skryptów oraz wielu publikacji naukowych. Pełnił też, poza kierowaniem Pracowni, inne funkcje – m.in. kierownika Studium Doktoranckiego oraz Zakładu Dydaktycznego Chemii Fizycznej. Był też kierownikiem wielu prac dyplomowych oraz wypromował kilku doktorów.

Dobry organizator, potrafił znaleźć kontakty z przemysłem, dzięki licznym tego typu projektom badawczym jego grupa naukowa sięgała kilkunastu osób.

Stworzone przez prof. Szymańskiego laboratorium plazmowe – w oparciu o istniejącą infrastrukturę sprzętową w sposób naturalny uległo w 2-ej połowie lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku ewolucji w kierunku grupy badawczej zajmującej się nanomateriałami

(Pracownia Fizykochemii Nanomateriałów), aktualnie kierowanej przez dra hab. Michała Bystrzejewskiego, prof. ucz.

prof. dr hab. Andrzej Huczko

1. [https://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_Szymański_\(chemik\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_Szymański_(chemik)) [dostęp 28.02.2022]
2. "Współcześni uczeni polscy. Słownik biograficzny" (redaktor naukowy Janusz Kapuścik), tom IV: S-Ż, s. 398, Warszawa 2002.